

Lieta C-537/20

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 21. oktobris

Iesniedzējtiesa:

Bundesfinanzhof (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 18. decembris

Prasītājs un *Revision* sūdzības iesniedzējs:

L Fund

Atbildētāja un atbildētāja *Revision* tiesvedībā:

Finanzamt D

Pamatlietas priekšmets

Nekustamā īpašuma speciālfondi – Uzņēmumu ienākuma nodoklis – Iekšzemes un ārvalstu speciālo nekustamo īpašumu fondu nošķiršana – Tikai iekšzemes speciālo nekustamā īpašuma fondu atbrīvošana no uzņēmumu ienākuma nodokļa – Nevienlīdzīga attieksme – Pamatojums

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. pantam (tagadējais Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pants) ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru nekustamā īpašuma speciālfondi rezidenti, kam ir tikai ārvalstu ieguldītāji, ir atbrīvoti no uzņēmumu ienākuma nodokļa, savukārt nekustamā īpašuma speciālfondi nerezidentiem, kam ir tikai ārvalstu ieguldītāji, tiek

piemērots ierobežots uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums attiecībā uz iekšzemē gūtajiem īres/nomas ienākumiem?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD 63. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Körperschaftsteuergesetz (KStG), [Uzņēmumu ienākuma nodokļa likums] (turpmāk tekstā – “*KStG*”), jo īpaši 1. panta 1. punkta 5. apakšpunkts un 2. panta 1. punkts;

2004. gada *Investmentsteuergesetz* [Ieguldījumu nodokļa likums] (turpmāk tekstā – “*InvStG 2004*”), jo īpaši 4. panta 2. punkta septītais teikums, 11. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums, 15. panta 2. punkta otrais teikums.

2007. gada 13. februāra *Luxemburgisches Gesetz über spezialisierte Investmentfonds (Loi du 13 février 2007 relative aux fonds d'investissement spécialisés)* [Luksemburgas likums par specializētajiem ieguldījumu fondiem].

Īss faktu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītājs ir kolektīvo ieguldījumu fonds (*fonds commun de placement*) specializētā ieguldījumu fonda formā (*fonds d'investissement spécialisé*), kas tika izveidots 2008. gadā saskaņā ar Luksemburgas 2007. gada 13. februāra Likumu par specializētajiem ieguldījumu fondiem un atrodas *Commission de Surveillance du Secteur Financier* [Luksemburgas Ieguldījumu uzraudzības iestādes] (turpmāk tekstā – “*CSSF*”) uzraudzībā. Ne prasītāja juridiskā adrese, ne vadība neatrodas Vācijā.
- 2 Specializēts ieguldījumu fonds ir *CSSF* apstiprināts nedalīts aktīvu kopums, kas strukturēts atbilstoši dalīta riska principam un ko pārvalda pārvaldītājsabiedrība uz ieguldītāju kopuma rēķina. Ieguldītāju atbildība ir ierobežota ar viņu ieguldījumu, un ieguldītāju tiesības izriet no ieguldītāju apliecībām (skat. Luksemburgas 2007. gada 13. februāra Likuma par specializētajiem ieguldījumu fondiem 4. pantu). Šādam fondam nav juridiskās personas statusa.
- 3 Kā specializētais ieguldījumu fonds prasītājs Luksemburgā netiek aplikts ar nodokļiem, izņemot kapitāla aprites nodokli, ko maksā civiltiesiskās un komercsabiedrības, un abonēšanas nodokli [*Zeichnungssteuer*] saskaņā ar Luksemburgas 2007. gada 13. februāra Likuma par specializētajiem ieguldījumu fondiem 68. pantu. Par prasītāja ienākumu sadali Luksemburgā netiek piemērots neviens ienākumu gūšanas vietā ieturamais nodoklis un nerezidenti par to netiek aplikti ar nodokli (skat. Luksemburgas 2007. gada 13. februāra Likuma par specializētajiem ieguldījumu fondiem 66. pantu).

- 4 Sākotnēji prasītājs tika izveidots kā slēgts nekustamā īpašuma fonds uz desmit gadiem, neieklaujot to fondu biržas sarakstā.
- 5 Izbeidzot prasītāja darbību, visi nekustamā īpašuma ieguldījumi, kas vēl nav likvidēti, tiek likvidēti, un ieņēmumi no pārdošanas tiek sadalīti ieguldījumu apliecību turētājiem. Pārvaldītājsabiedrībai ir aizliegts veikt ieguldījumu portfeļa pilnīgu vai daļēju izmaksu natūrā ieguldījumu apliecību turētājiem. Ieguldījumu apliecību turētājiem attiecīgi arī nav prasījuma tiesību uz šādu izmaksu natūrā. Pirms prasītāja darbības līguma termiņa beigām nav pieļaujams apliecību izpiršanas pieprasījums.
- 6 Prasītājam ir divi institucionālie ieguldītāji, kuriem Vācijā nav ne juridiskās adreses, ne vadības. Fondu pārvalda pārvaldītājsabiedrība. Tā ir 2008. gada 25. martā saskaņā ar Luksemburgas likumiem dibināta sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas reģistrēta Luksemburgas Tirdzniecības un uzņēmumu reģistrā ar juridisko adresi Luksemburgā, un kas ir saņēmusi CSSF atļauju. Pārvaldītājsabiedrības mērķis ir fonda izveidošana, pārvaldīšana un vadība.
- 7 Pārvaldītājsabiedrība ar 2008. gada 31. marta/1. aprīļa līgumu savā vārdā, bet darbojoties kā pārvaldītājsabiedrība prasītāja interesēs, iegādājās nekustamo īpašumu portfeli. Konkrēti runa ir par 1241 īpašumiem Vācijā, kas pēc iegādes tika izīrēti vai iznomāti un vēlāk daļēji pārdoti.
- 8 Laikā no 2008. līdz 2010. gadam prasītājs guva ienākumus no atsevišķu minēto īpašumu izīrēšanas/iznomāšanas un atsavināšanas.
- 9 2013. gada jūlijā prasītājs iesniedza uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijas par periodiem no 2008. līdz 2010. gadam, pieņemot, ka tai ir ierobežots uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums. Tomēr vienlaikus tas norādīja, ka saskaņā ar tā juridisko viedokli uz to nav attiecināms Vācijas uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums.
- 10 Atbildētāja tomēr uzskatīja, ka ir piemērojams ierobežots uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums, un noteica uzņēmumu ienākuma nodokļa apmēru. *Finanzgericht Münster* [Minsteres Finanšu tiesa], kurā vērsās pēc tam, 2017. gada 20. aprīļa spriedumā, ar kuru prasība tika noraidīta apstiprināja *Finanzamt* [Finanšu pārvaldes] juridisko viedokli. Prasītājs vērsās ar *Revision* sūdzību *Bundesfinanzhof* [Federālā finanšu tiesa].

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 11 Saskaņā ar valsts tiesību aktiem *Revision* sūdzība būtu nepamatota. Iesniedzējtiesa vispirms sniedz dažus apsvērumus par ārvalstu ieguldījumu fondu aplikšanu ar nodokļiem un paskaidro, ka uz ārvalstu ieguldījumu fondiem uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums – neierobežots vai ierobežots – tiek attiecināts tikai tad, ja to ekonomiskā un juridiskā struktūra – neatkarīgi no ārvalstu tiesību aktos paredzētā juridiskās personas statusa – atbilst Vācijas

uzņēmumu ienākuma nodokļa subjektam. Saskaņā ar iesniedzējtiesas iedibināto judikatūru ieguldījumu fondi atbilst formulējumam “citi privāttiesiskie aktīvi īpašiem mērķiem” *KStG* 1. panta 1. punkta 5. apakšpunkta izpratnē un uz tiem atkarībā no to juridiskās adreses vai vadības, vai pārvaldīšanas vietas attiecas neierobežots vai ierobežots uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums.

- 12 Valsts normatīvajos aktos nodokļu jomā ir atšķirīgs regulējums fondiem rezidentiem un fondiem nerezidentiem, kā arī publiskajiem fondiem un speciālfondiem.
- 13 Fonda rezidenta aplikšana ar nodokļiem pamatojas uz *InvStG 2004*. Vispārīgi to raksturo fakts, ka fonds tiek uzskatīts par īpašam mērķim paredzētu aktīvu *KStG* 1. panta 1. punkta 5. apakšpunkta izpratnē un tādējādi par uzņēmumu ienākuma nodokļa subjektu, bet kā uzņēmuma ienākuma nodokļa subjekts ir atbrīvots no uzņēmumu ienākuma nodokļa (*InvStG 2004* 11. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums). Šis atbrīvojums no nodokļiem ir sistēmiski saistīts ar ieguldītāju aplikšanu ar nodokļiem. Līdz ar fonda atbrīvojumu no nodokļa un atbilstošo ieguldītāju aplikšanu ar nodokļiem ir ieviests tā dēvētais pārskatāmības princips, saskaņā ar kuru notiek vienreizēja nodokļu iekasēšana ieguldītāja līmenī. Šajā ziņā pret fonda ieguldītāju izturas kā pret tiešo ieguldītāju. Lai nodrošinātu ieguldītāju aplikšanu ar nodokli, fonda līmenī tiek uzlikts nodoklis ienākuma gūšanas vietā (*InvStG 2004* 7. pants).
- 14 Nosakot nodokļus speciālfondam, likumdevējs tāpat ievēro pārskatāmības principu. Tāpēc speciālfonds rezidents ir atbrīvots no uzņēmumu ienākuma nodokļa saskaņā ar *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otro teikumu, un nodokļi tiek noteikti ieguldītāja līmenī. Speciālfonds atšķiras no publiskā fonda ar to, ka publiskajā fondā ir iesaistīts nenoteikts skaits dažādu ieguldītāju, savukārt speciālfondā ieguldītāji var būt tikai personas, kuras nav fiziskas personas (tā sauktie institucionālie ieguldītāji). Speciālfondiem bieži ir tikai viens vai daži institucionālie ieguldītāji, kuri faktiski var ietekmēt ieguldījumu lēmumus.
- 15 Nekustamā īpašuma speciālfonda rezidenta gadījumā ienākumi no nekustamā īpašuma arī netiek aplikti ar nodokļiem fonda līmenī, bet gan ieguldītāja līmenī. Likumdevējs ir ieviesis pārskatāmības principu arī nekustamā īpašuma speciālfondu jomā. Ja nekustamā īpašuma speciālfondam rezidentam ir ārvalstu ieguldītāji, fonda iekšzemes īres/nomas ienākumi tiek tieši (proporcionāli) attiecināti uz ārvalstu ieguldītāju kā ierobežots ar nodokli aplikams ienākums. Lai nodrošinātu ārvalstu ieguldītāju aplikšanu ar nodokļiem, fonda līmenī ir pienākums ieturēt nodokli ienākuma gūšanas vietā (*InvStG 2004*, 15. panta 2. punkta 4. teikums). Ar pārskatāmības principu un pienākumu samaksāt nodokli ienākuma gūšanas vietā Vācijas likumdevējs nodrošina savas kā valsts, kurā atrodas īpašums, tiesības aplikēt ar nodokli ienākumus no iekšzemes īpašumiem.
- 16 Likumdevējs ir ieviesis pārskatāmības principu, lai neitralizētu ārvalstu (lielo) ieguldītāju nepamatotu nodokļu priekšrocību izmantošanu nekustamo īpašumu jomā. Proti, šādam ieguldītājam par tiešajiem ieguldījumiem iekšzemes

nekustamajā īpašumā būtu uzlikts ierobežots nodokļu samaksas pienākums. Ar ieguldījumu nekustamā īpašuma specfondā viņš bez lielām grūtībām būtu varējis izvairīties no šī nodokļa samaksas pienākuma.

- 17 Tā rezultātā nekustamā īpašuma speciālfonds nerezidents nav atbrīvots no uzņēmumu ienākuma nodokļa (*InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otrais teikums). Šī atbrīvojuma tiešu piemērošanu prasītājam nepieļauj tā skaidrā redakcija, saskaņā ar kuru tikai ieguldījumu fondi rezidenti ir atbrīvoti no uzņēmumu ienākuma nodokļa. *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otrā teikuma analogiska piemērošana ir izslēgta, jo regulējumā nav neparedzētu nepilnību. Likumdevējs apzināti ir nošķīris ieguldījumu fondus rezidentus un nerezidentus.
- 18 Šī regulējuma sekas ir tādas, ka specializētajam nekustamā īpašuma fondam nerezidentam pašam ir jāmaksā nodoklis par ienākumiem no Vācijā esošā īpašuma īres/nomas. Turklāt ieguldītājiem nerezidentiem specializētajā nekustamā īpašuma fondā ārzemēs netiek uzlikti nodokļi un tādējādi nerodas dubulta nodokļu nasta par īres/nomas ienākumiem, jo pamatlietā piemērojamos valsts noteikumos nebija paredzēts ārvalstu nekustamā īpašuma speciālfonda ieguldītāju nerezidentu nodokļu samaksas pienākums attiecībā uz summām, kuras tām izmaksājis fonds.
- 19 Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai prasītāja izslēgšana no nodokļu atbrīvojuma saskaņā ar *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otro teikumu atbilst Savienības tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz kapitāla brīvu apriti (LESD 63. pants).
- 20 Tā atsaucas uz Tiesas spriedumiem: 2012. gada 10. maijs, *Santander Asset Management SGIIC u.c.* (no C-38/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286), 2014. gada 10. aprīlis, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company* (C-190/12, EU:C:2014:249) un 2018. gada 21. jūnijs, *Fidelity Funds u.c.* (C-480/16, EU:C:2018:480), kurus tā tomēr neuzskata par būtiskiem. Konkrētajā gadījumā, nosakot ierobežotu uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākumu par īres/nomas ienākumiem, ko guvis prasītājs, tiek nodrošināts, ka šiem ienākumiem tiek vienreiz piemērots iekšzemes ienākuma nodoklis saskaņā ar starptautiski pieņemto atrašanās vietas principu. Salīdzināmā nekustamā īpašuma speciālfonda rezidenta gadījumā vienreizēja nodokļa piemērošana iekšzemes īres/nomas ienākumiem tiek nodrošināta, uzliekot nodokļus ieguldītājiem, uz kuriem attiecas ierobežots uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums. Tā rezultātā uz ieguldījumiem nekustamajā īpašumā attiecas vienāds nodokļu slogs, un rodas jautājums, vai fondi nerezidenti faktiski tiek atturēti no ieguldīšanas iekšzemes nekustamajā īpašumā ar to, ka tiem nav piešķirts nodokļu atbrīvojums saskaņā ar *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otro teikumu.
- 21 Turklāt iesniedzējtiesas ieskatā ir maz ticams, ka ieguldītāji rezidenti patiešām tiks atturēti no tādu ārvalstu fondu daļu iegādes, kuri nav atbrīvoti no nodokļiem, bet ir pakļauti ierobežotam uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākumam. Šai ieguldītāju grupai nodokļu slogam ārvalstu fonda līmenī, uz kuru attiecas ierobežots uzņēmumu ienākuma nodoklis, tiktu pieskaitīts arī to ieguldītāju

ienākuma nodoklis, uz kuriem attiecas neierobežots uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums un kuri saņem izmaksas no fonda. Tomēr šo dubulto slogu novērš iespēja veikt ieskaitu saskaņā ar *InvStG 2004* 4. panta 2. punkta septīto teikumu. Drīzāk svarīgāk ir tas, ka publiskais fonds ievērojami atšķiras no speciālfonda. Pēdējā gadījumā šauri definēta institucionālo ieguldītāju grupa vai pat individuāls ieguldītājs izmanto šādu fondu kā ieguldījumu instrumentu ieguldījumiem, kurus tas plāno ieguldīt konkrētā ieguldījumu objektā. Ar šādu ieguldītāju grupas ekskluzivitāti potenciālu vietējo institucionālo ieguldītāju apsvēršana pamatbrīvības ierobežojuma pārbaudē varētu šķist tīri teorētiska un tādējādi nenozīmīga iespēja.

- 22 Turpinājumā jautājums ir arī par to, vai nevienlīdzīgā attieksme, ko izraisa *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums, attiecas uz situācijām, kuras ir objektīvi salīdzināmas. Iepriekš minētajā judikatūrā Tiesa, vērtējot salīdzināmību, pievērsās tikai fonda līmenim, neņemot vērā ieguldītāju nodokļu situāciju un katrā gadījumā apstiprinot rezidentu un nerezidentu fondu salīdzināmību.
- 23 Tomēr Tiesa ir arī nolēmusi, ka, pārbaudot salīdzināmību, bez izvērtējuma fondu līmenī uzņēmuma gadījumos izvērtējumā var tikt iekļauta arī ieguldītāju situācija, ja tiesiskais regulējums nosaka fonda atbrīvošanai no nodokļa nosacījumu, ka visa šī fonda peļņa tiek izmaksāta tā apliecību turētājiem ar mērķi tuvināt nodokļu maksājumu, ar ko tiek aplikti ienākumi no šo fondu ieguldījumiem, tam, ar ko tiek aplikti privātpersonu tiešie ieguldījumi (skat. 2012. gada 10. maija spriedumu, *Santander Asset Management SGHC u.c.*, C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 40. punkts). Izskatāmajā lietā Vācijas likumdevējs gan nebija radījis šādas peļņas sadales pilnā apmērā fikciju, bet tieša īres/nomas ienākumu attiecināšana uz ārvalstu investoriem, kā noteikts *InvStG 2004* 15. panta 2. punkta otrajā teikumā, un ierobežota uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākuma skaidra noteikšana attiecībā uz šiem ienākumiem stipri pārsniedz (fiktīvas) peļņas sadales pilnā apmērā efektu. Tas īpašā veidā izraisa secinājuma, ka fonda nodokļu situācijai ir nozīme tikai tiktāl, ciktāl tā attiecas uz tā kvalificēšanu par nekustamā īpašuma speciālfondu, bet pretējā gadījumā obligāti ir jāņem vērā ieguldītāju situācija. Tā kā ienākuma no nekustamā īpašuma aplikšanai ar nodokļiem tādējādi noteicošais nav fonda līmenis, bet gan ieguldītāju rezidences valsts, tas varētu būt pretarguments situāciju salīdzināmībai.
- 24 Tāpat apšaubāms ir, vai *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta noteikumi var tikt pamatoti ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem. Katrā no trim iepriekš minētajiem spriedumiem Tiesa ir norādījusi, ka dalībvalsts, kas ir izvēlējusies neaplikt ar nodokļiem fondus rezidentus, kuri saņem iekšzemes izcelsmes dividendes, lai attaisnotu šādas peļņas saņēmēju fondu nerezidentu aplikšanu ar nodokli, nevar atsaukties uz vajadzību saglabāt līdzsvarotu nodokļu uzlikšanas kompetenču sadalījumu starp dalībvalstīm.
- 25 No pirmā acu uzmetiena tas liek domāt, ka nodokļu atbrīvojumu, kas fondiem rezidentiem piešķirts saskaņā ar *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otro teikumu,

nevar pamatot ar līdzsvarota nodokļu uzlikšanas pilnvaru sadalījuma starp dalībvalstīm saglabāšanu. Tomēr strīda juridiskās un faktiskās īpatnības arī šajā ziņā varētu izraisīt atšķirīgu vērtējumu.

- 26 Noraidot atbrīvojumu no nodokļa saskaņā ar *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otro teikumu un nosakot ierobežotu uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākumu attiecībā uz iekšzemes īres/nomas ienākumiem prasītājam kā nekustamā īpašuma speciālfondam nerezidentam, Vācijas likumdevējs īsteno savas kā valsts, kurā atrodas īpašums, tiesības uzlikt nodokļus. Arī *Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD)* [Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas] paraugkonvencijas 6. panta 1. punkts piešķir valstij, kurā atrodas īpašums, tiesības aplikēt ar nodokli ienākumus no nekustamā īpašuma. Fonda ienākumu veidam bija nozīme arī pamatojuma pārbaudē Tiesas izskatītajās lietās, ciktāl tā norādīja, ka no fonda saņemtās dividendes jau ir bijušas apliktas ar ienākuma nodokli izmaksu veicošās kapitālsabiedrības līmenī (2018. gada 21. jūnijs, *Fidelity Funds* u.c. C-480/16, EU:C:2018:480, 72. punkts). Prasītāja saņemtajiem īres/nomas ienākumiem nav šāda iepriekšēja nodokļu sloga.
- 27 Attiecībā uz fondu nerezidentu ar ārvalstu ieguldītājiem ir jāņem vērā, ka tās valsts, kurā atrodas īpašums, nodokļu aplikšanas tiesības nevar garantēt nodokļa uzlikšanu ienākumiem no iekšzemes īres/nomas, ja nodokļi netiek uzlikti fonda līmenī. Uz fondu rezidentu var attiekties nodokļa ieturēšanas pienākums ienākumu gūšanas vietā, nodrošinot ārvalstu ieguldītāju aplikšanu ar nodokļiem; tomēr attiecībā uz fondu nerezidentu tas nav iespējams. Atšķirībā no dividenžu ienākumiem īres/nomas ienākumiem nav arī (iepriekšēja) nodokļu sloga.
- 28 Visbeidzot, *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzētā nodokļu atbrīvojuma neattiecināšana uz prasītāju varētu būt pamatota, lai saglabātu nodokļu sistēmas saskaņotību.
- 29 Saskaņā ar Tiesas judikatūru attiecībā uz fondiem argumentam, kas balstīts uz šo pamatojumu, var piekrist tikai tad, ja pastāv tieša saikne starp attiecīgo nodokļu priekšrocību un tās kompensāciju ar noteiktu nodokļu slogu, turklāt šīs saiknes tiešums ir jānovērtē saistībā ar mērķi, uz kuru tiecas attiecīgais regulējums.
- 30 Tādā gadījumā kā izskatāmais šāda tieša saikne varētu būt saskatāma faktā, ka nekustamā īpašuma speciālfonda rezidenta atbrīvojumu no nodokļiem kompensē institucionālo ieguldītāju nerezidentu tiešā aplikšana ar nodokļiem.
- 31 Tad vēl jāpārbauda, vai atteikums piemērot nodokļa atbrīvojumu nekustamā īpašuma speciālfondam nerezidentam nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai nodrošinātu Vācijas nodokļu sistēmas saskaņotību ieguldījumu jomā.
- 32 Ja Tiesas secināto 2018. gada 21. jūnija spriedumā *Fidelity Funds* u.c. (C-480/16, EU:C:2018:480, 84. punkts) attiecinātu uz Vācijas nodokļu sistēmu, tad būtu vajadzīgs, lai ieguldījumu fondi nerezidenti, kuriem netiek piešķirts nodokļu atbrīvojums saskaņā ar *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otro teikumu un kuriem tāpēc ir jāmaksā Vācijas uzņēmumu ienākuma nodoklis, pierāda, ka viņi maksā

nodokli, kas atbilst Vācijas uzņēmumu ienākuma nodoklim. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šāds pierādījumu nevar tikt sniegts tādā gadījumā kā izskatāmais, jo uz prasītāju kā Luksemburgas specializēto nekustamā īpašuma fondu Luksemburgā par viņa gūtajiem īres/nomas ienākumiem neattiecas pienākums maksāt (patstāvīgu) ienākuma nodokli, ne arī nodokļa ieturēšanas pienākums ienākumu gūšanas vietā.

- 33 Turklāt Tiesa 2018. gada 21. jūnija spriedumā *Fidelity Funds* u.c. (C-480/16, EU:C:2018:480, 85. punkts) norādīja, ka Dānijas atteikums piešķirt atbrīvojumu no nodokļa ieturēšanas ienākumu gūšanas vietā attiecībā uz fondiem nerezidentiem rada vairākkārtīgu slogu attiecībā uz to ieguldītājiem rezidentiem izmaksātajām dividendēm, un tas ir pretrunā valsts regulējuma mērķim.
- 34 Ja arī šos secinājumus attiecinātu uz Vācijas nodokļu sistēmas nosacījumiem, tad noteicošais būtu tas, vai atteikums atbrīvot no uzņēmumu ienākuma nodokļa saskaņā ar *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otro teikumu attiecībā uz fondiem, kas nav Vācijas rezidenti, noved pie vairākkārtēja nodokļu sloga attiecībā uz peļņu, kas tiek izmaksāta ieguldītājiem Vācijas rezidentiem. Šajā kontekstā tomēr vēlreiz jāuzsver šīs lietas juridiskās un faktiskās īpatnības. No vienas puses, teorētiskiem ieguldītājiem rezidentiem dubultās nodokļu aplikšanas slogs tiktu novērsts, piemērojot *InvStG 2004* 4. panta 2. punkta septītajā teikumā paredzēto ieskaista iespēju. No otras puses, lai gan prasītājs kā fonds nerezidents saskaņā ar *InvStG 2004* 11. panta 1. punkta otro teikumu ir izslēgts no uzņēmumu ienākuma nodokļa atbrīvojuma, taču tam nav neviena ieguldītāja Vācijas rezidenta, uz kuru varētu attiekties vairākkārtējs nodokļu slogs par ienākumiem no nekustamā īpašuma (sākotnēji fonda līmenī, pēc tam ieguldītāja līmenī). Viņa darbība kā slēgtam speciālfondam arī nav paredzēta šādu ieguldītāju piesaistei. Parasti šādā fondā ir noteikts skaits institucionālu ieguldītāju ar līdzīgām interesēm, kuri fondu izmanto kā līdzekli saviem ieguldījumiem.